

Abafáy-Deák Csillag

ARCÁTLANSAÉG

Szirom Elemér hétfő reggel nem akart tükörbe nézni. Ezt már pár napja elhatározta, de csak ma reggel sikerült a fürdőszobában is elkerülnie azt, hogy a mosdó fölötti tükörbe pillantson. Szakállát elég két-három naponként leborotválnia, mert eléggé ritkás szálú és vöröses színe miatt nem is nagyon üt ki pirospozsgás arcából.

Nem azért nem akart tükörbe nézni, mert azt gondolta, annyira rosszul néz ki, hogy a látvány nagyon lehangolná. Jóképűnek látta magát, annak ellenére, hogy gyerekkorában csúfolták elálló, kajla füle miatt, de ezt kinőtte, legalábbis ő így látta, felnőtt korára kikerekedett feje harmonikusan ellensúlyozta ezt a kis hibát, és már büszke volt fülére, ezek a vitorláim, így mindent meghallok, sokkal jobban, mint a fejre simuló fülűek. Kissé kancsal szemmel született, a kamaszkorban elvégzett korrekciós műtét ellentétes hatást eredményezett, két szeme két irányba mozgott, ő ezen is nevetett, pókszemem van és szinte 360 fokban, panorámaképen látom a világot. Az orra sem volt mindennapi, nagy hadvezérekhez, arisztokrata családfőkhöz, híres és hírhedt alakokhoz hasonlította magát, fent hordta, szó szoros értelmében, görbe, húsos orrát, ez férfias, és nem szégyellt beletúrni széles orrlyukaiba, még taknyos se vagyok, állapította meg. Ajkát már nem is érdemes elemezni, annak örült, hogy nem nyúlszájú, az éktelen szemölcs az alsó ajkán még akár szexi is lehet, nem kell ide szépségtapaszt, MM, világhírű színésznő azt tette, igaz, kissé ajka fölé helyezte a fekete pöttyöt, de nem kell ennyire kényszeresen nézni a dolgokat. Mindig a váratlan megoldások emberének tartotta magát, szerinte a természet tudja, hogy mit miért csinál.

Egyik reggel borotválkozás közben a tükörből egy nagyon jóképű, francia filmszínész nézett vele farkasszemet, hirtelen a neve se jutott eszébe, csak az, hogy egy nagyképű alak, akinek még Romy Schneider sem volt elég jó nő. Míg a néven gondolkodott, kezével megérintette az orrát, és a tükörben azt látta, hogy az ujjai az orrán mozognak. Abbahagyta a borotválkozást, lemosta az arcát és kiment a fürdőből. Sokat ivott este, emlékezett vissza, ez így nem mehet tovább. Munka-

helyén nevettek rajta, hogy csak fél arca borotvált, de ő rá se rántott. Másnap a fürdőszobai tükörből a fiatalkori Paul Newman nézett rá világitó, kék szemével. Elemér meg se mert mozdulni, de amikor ezt mégis megtette és ingatta a fejét, a tükörben látszó figura is ugyanazt tette. Kirohant a fürdőből, leült a nappaliban és azon gondolkodott, mit csinált azelőtt való este, hát bizony megint a haverokkal iszogattak, mert mióta Jolán elhagyta, nem nagyon akaródzott neki hazatérni munka után.

Harmadnap újabb filmsztár nézett rá, majd egyre idősebb figurák bukkantak fel a tükörben, legutóbb Belmondo markáns, ráncos arca tűnt föl. Akkor ez azt jelenti, hogy halad a halál felé, de aztán fordult a kocka, egyre fiatalabb színészek néztek vele szembe, végül a Pál utcai fiúk egyik amerikai főszereplője mosolygott rá. Akkor visszafelé megy az idő, és akkor ő úgy szűnik meg, hogy még meg sem született. Csak az mentheti meg, ha nem néz többet tükörbe.

Megoldotta, hogy ne kelljen magát látnia, úgy járt-kelt a világban, hogy erre ügyelt, még a csillogó kirakatokat is elkerülte, ahol véletlenül megpillanthatta volna magát. Kidolgozott egy technikát, ha mégis megállna egy kirakatnál, akkor milyen szögből álljon meg előtte úgy, hogy az ő alakja semmiképpen ne tükröződjön.

Ismert kifőzdéjébe tartott, ahol egy héten legalább egyszer ebédelt, hogy ne kelljen mindig kis konyhájában főznie, vagy szendvicset rágcálnia. A kifőzde helyett egy új üzlet kirakata előtt találta magát, kis cédula jelezte, *Elköltöztünk* címmel, ami sajnos egy másik kerületben volt. Megállt a kirakat előtt, ahol azelőtt borok és ételek plakátjai álltak, és most modellvasutak, a legújabbak. Kisgyerekkora óta szeretett volna vasútmodellt, de szülei nem vásároltak neki ilyesmit, később meg nem volt bátorsága arra, hogy megvegye magának. Ahogy a szokásos pozícióban állt, a tükröződő kirakatban, rávetülve egy női sziluettet látott, nagyon hasonlított Jolán szép alakjára, de még annál is izgalmasabbnak tűnt, derékig érő haja nem szőke, hanem vörös volt. A nő kezével gesztikulált, látta finom ujjait, ahogy végigsimít a haján, és volt ebben a mozdulatban valami kihívó gesztus, mintha rá nézne, pedig nem láthatta Elemért szemtől szemben, hiszen a nő, ahhoz hogy tükröződjön a kirakatüvegben, a háta mögött kellett volna álljon, vagy kicsit balra tőle. Megfordult. Senki sem volt az utcán, nem értette,

hogyan tűnhetett el a nő, hiszen a déli hőségben szinte senki sem járt a széles utcán.

Hazaballagott, és nem bírt megszabadulni a látványtól. Másnap ebédszünetben ismét arrafelé ment, de nem egészen közel a kirakathoz, attól félt, jelenléte elijesztheti a nőt, de hiába állt tisztos távolban, a nő nem bukkant fel. Néhányszor még próbálkozott a következő napokon is, de az eredmény ugyanaz maradt.

Rászánta magát, hogy bemegy az üzletbe és megajándékozza magát egy kezdők számára összeállítható modellvasúttal. A vakítóan fényes, napos utcáról belépve az üzletbe, azt hitte, hogy káprázik a szeme a sötétebb helyiségben. Előtte a derékig érő, vörös hajú nő állt, csillogó zöld szemmel. Mit parancsol, kérdezte mosolyogva. Elemér nem bírt szólni. Most is látta, ahogyan a nő alakja tükröződött a kirakatüvegen, biztos volt benne, hogy nem bent az üzletben állt. A nő türelmesen mosolygott. Gyerekének kellene? – kérdezte kis idő múlva. A férfi csak rázta a fejét, akkor talán saját magának vásárolna, nem szégyen az. Én a kisöcsémnek is vettem, akinek pont olyan füle van, itt megállt a mondat közepén, és elpirult a nő. Ne haragudjon, de az öcsém tényleg hasonlít magára, mióta anyánk meghalt, én viselem gondját, vagány srác, biztos szívesen segítene magának összerakni az első asztalt, az a legizgalmasabb. Elemér érezte, hogy mindkét fülcimpája vérvörös, a nő tett feléje egy simogató mozdulatot, de a férfi elhúzta a fejét. Holnap visszajövök, mondta, addig átgondolom, most azonban vennék mégis egy apróságot. Azt nem átgondolni kell, én szívesen bemutatom működésükben a modelleket, van a hátsó teremben erre lehetőség, de ehhez idő kell, ha munkába kell visszamennie, akkor ez így nem megfelelő. Igen, így van, holnap inkább munka után jönnék, de addig is megvennék valamit. Van külön csomagban pl. olyasmi, hogy váltó? A nő nevetett, máris csomagolom, és várom holnap. Ötkor zárunk.

Másnap Elemér már korábban eljött munkahelyéről, járta az utcákat a közelben, nem mert öt óra előtt bemenni az üzletbe. Ugyanolyan mosollyal fogadta a nő, Alba vagyok, be se mutatkoztam, és arcon csókolta a férfit. Elemér, Szirom Elemér vagyok. A nő felnevetett, gyöngéd férfi lehet, ilyen névvel, és nem az Elemérrre gondolok. Nekem meg az Alba név tetszik, éppen azért, mert ellentéte a gyönyörű vörös hajának, az apja nem gondolt erre? Nem ismerem az apámat, de anyám szerint, aki már pár éve halott, rá, vagyis apámra hasonlítok. Hasonlít

valakire, akit sose látott, fénykép biztosan van róla. Nincs, az anyám mindent elégetett, és akkoriban az okiratokra nem tettek fényképet, próbáltam megkeresni ilyen módon, de nem jutottam semmire. Mégis gyakran látom őt, illetve elképzelem, és ami érdekes, egy ilyen férfit láttam magam előtt, mint Ön, vagyis te, ilyen arcot még sose láttam. Maga, vagy te, Alba, udvarolsz nekem? Ilyesmi velem sose történt eddig, engem nem zavart a kinézetem, ha sokat csúfoltak, akkor se. Én meg sose mondtam még ilyesmiket férfinak, csak az öcsémet sikerült meggyőzőnöm arról, hogy ne zavarja a kajla füle, meg ilyesmik. Akkor most menjünk a bemutatóterembe. Esetleg felhívhatnám az öcsémet? Elemér bólogatott.

Alba legelső, Elemérnél tett látogatásakor, amikor kijött a fürdőszobából, azt kérdezte, ki halt meg? Elemér nem értette a kérdést. Olyankor szokták letakarni a tükörket, amikor meghalt valaki. Nem halt meg senki, illetve elhagyott a feleségem, és el is vált tőlem, de nem ezt gyászolom. Furcsa dolgokat látok a tükörben, miközben borotválkozom. Mit látsz? Nehéz elmesélni, és hihetetlen történet, egy idő után megrémisztett, talán azt gondolhatod, hogy pszichopata vagyok. Nekem mindent elmondhatsz, én is sokat fantáziálok, tudod mit, gyere, nézzünk a tükörbe mindketten. Elemér vonakodott, félek, hogy azután nem állsz velem szóba. Az nem fordulhat elő, a kisöcsém is apaként bír téged, láthattad. Igen, nagyon kedvelem, mindig szerettem volna egy fiút, erős, jóképű, okos gyereket, az öcsédet szívesen örökbe fogadnám. Hát ez nagy baj, mert a csomag része vagyok én is, akkor el kell vened engem feleségül. Én nem mertem ezt megkérdezni. Alba odahúzta Elemért a széles fürdőszobatükörhöz és lerántotta róla a terítőt. Ott álltak egymás mellett, és Elemér magát látta Alba mellett. A nő gyengéden kicsit kitolta a képből, de akkor is ugyanazt látta. Önmagát.